

12 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

БОГАТСТВОТО И ВЕЧНИЯТ ЖИВОТ

И ето, един момък се доближи и Му рече: Учителю благий, какво добро да сторя, за да имам живот вечен?

А Той му отговори: защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог. Но ако искаш да влезеш в живот вечен, опази заповедите.

Казва Му: кои?

А Иисус рече: не убивай, не прелюбодействувай, не кради, не лъжесвидетелствувай; почитай баща си и майка си; обичай ближния си като себе си.

Момъкът Му казва: всичко това съм опазил от младини; какво още ми не достига?

Иисус му рече: ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене.

Като чу момъкът тая дума, отиде си натъжен, защото имаше много имот.

А Иисус рече на учениците Си: истина ви казвам, богат мъчно ще влезе в царството небесно; и още ви казвам: по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие. Като чува това, учениците Му твърде много се чудеха и думаха: кой тогава може да се спаси?

А Иисус, като погледна, рече им: за човеците това е невъзможно, ала за Бога всичко е възможно.

(Мат. 19:16-26)

Богат, братя е този, който има в повече, излишък. Различни фактори го подтикват постоянно да мисли, желае и действа за излишъка. В наше време придобиването на много пари е станало правило и наложителна нужда.

Богатият човек в притчата, както и всички подобни на него през вековете, търсел онова, което е в повече. Затова и нещото в повече, различното богатство, което търсел, било основният недостиг, за да бъде в пълнота неговото съществуване. Мотивът му бил чист. Обаче се оказал незрял да следва Христос, за да се обогати с неизчерпаемото богатство на любовта и човеколюбието Му.

На въпроса на богаташа Христос отговорил ясно: „ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небето; па дойди и върви след Мене.“

Богатият отказал поканата. Отказал да повери себе си на Бога и да се обогати от присъствието на Божеството. Отказа да направи точно това, което направи Бог: макар че беше богат, обедня! Отдаде цялата Си любов, за да изпълни с присъствието Си човешката природа. Стана слуга на човека, за да го направи учтник в царството Си, да го направи свят, както сам Той е свят и

пресвят.

Свят, братя е човекът, който служи на другите, който раздава себе си винаги и за всичко, за да послужи на болния, страдащия, гонения. Този, който следва Христос, се освобождава от високомерие, грабителски дух, лъжа, безразличие, бездушност и се изпълва с любов и милост, надежда и очакване. Става роб на другите заедно с Христос. Разпъва се заедно с Него и възкръсва с Него, и става член на вечното Му възкръснало присъствие.

Младият богаташ от притчата се натъжил, коато чул тази покана от Христос. Предпочел трупането на богатства, гонене на суета и славолубие. Имал много имоти и се уплашил да не ги загуби. Не се доверил на Христос, за да спечели безценното и нетленно съкровище – онова, което спечелиха всички светии: Самия човеколюбив и милостив Господ.

*Автор: Апостол Папаконстантину,
Митрополит на Поляна и Кукуш
Източник: Как ще повярват, ако не чуят?*